

POŠTNI GLASNIK

Stanovsko in strokovno glasilo Zveze poštne organizacij za Slovenijo v Ljubljani.

Izhaja 1. in 15. v mesecu. — Cena 15 dinarjev na leto. Naročnina se vnaprej plačuje. — Oglasi po dogovoru. — Poština plačana v gotovini.

Rokopise na uredništvo „Poštnega Glasnika“ v Ljubljani. Reklamacije, oglase in drugo pa na upravništvo lista. Rokopisi se ne vračajo.

Letnik III.

V Ljubljani, dne 1. aprila 1923.

7. številka

JOJA:

Organizacija.

(Konec.)

3.) *Sloga, edinost, vzajemnost, medsebojna podpora.* Te besede sem v dosežanih izvajanjih že večkrat omenil, pa njihove važnosti ne morem nikoli zadostno poudariti. Začel sem bil s primerom o trdno povezani in o razrahljani butari, vse tiste stavke bi lahko tu ponovil.

Če ne pride v teh težkih dneh duh edinosti med nas, gremo gotovemu poginu nasproti. Kadar gori vas, prenehajo vse razprtije in razlike med vaščani, vse je pozabljeno in vse obdaja ena sama skrb in dolžnost: gasiti ogenj, ki enako objemlje gruntarjevo hišo ko bajtarjevo kočjo in ki grozi uničiti vso vas.

O tovariši, in vse okrog nas gori, plameni ližejo že naše domove, naše družine, naše otroke, naše nade, naše duše! Mi pa vikamo in oprezamo, katera hiša se prej sesuje, katera družina prej omahne, kateri otrok se prej zaduši, katere nade najprej spepele, katera duša se najbolj opali. Stojimo, vpijemo in čakamo konca.

O, kakšna strašna zaslepljenost, kakšna usodna zmeta! V tem požaru in zadušljivem vzduhu imaš še vedno skrb, da se tvoja kategorija dovolj loči od kategorije tvojega sotrpina, še vedno ti blešči nimbus višje šolanosti okoli čela, še vedno nošiš v svoji ošabnosti glavo, da ti ob deževju curlja voda v nos. A, revež, kaj se res ne zavedaš, da plavaš v isti gnojnici ko jaz in vsi drugi? Po čem pa se ločiš od drugih, s čim pa se vendar postavljaš? Mar s tem, da imaš 200 kron (1 goldinar predvojne vrednosti) na mesec več? Ali da hodiš na tlako v večjo hišo nego tvoj sohlapec? Ali da ješ isto slabo hrano ko 300 tvojih tovarišev? Kaj res ne vidiš, da si preoblečen hlapec? Lahko se tvoj cilinder še bolj sveti, lahko glavo še bolj nazaj vržeš, da si tilnik zlomiš, pa vzlic vsemu, verjemi: na sto metrov se ti pozna, da si imel opoldne nezabeljen krompir za prikuho in da boš imel pri večerji prav takega. Pozna se ti, da je tvoja suknja prej ogoljena preden plačana, pozna se ti, da si samo za deset dni v mesecu plačan, skratka — da si državni uradnik, strašilo za koruzo in posmeh brivskim učencem.

Ne vem, če je prav, da vse to pripovedujem, pa že dolgo me duši, da bi v tem pogledu še več in še jasneje povedal svoje mnenje. Jasno je, da le te puščice samo na prizadete. Hvala Bogu, še je dosti častnih izjem, zlasti med najvišjimi. V tej zvezi sem povedal to samo zato, ker vidim, da vodi ravno ošabnost do nesloge in razlikovanja. To pa je ravno tisti zid, ki nas ovira, da

korakamo naprej do zmage, saj se vsak resnejši poizkus razbije ravno ob tem zidu.

Tako malo vzajemnosti, solidarnosti je med nami. Nižji uslužbenci so bili maksimirani; kako so sprejeli to krivico? Največ s samotolažbo, češ, kaj me briga, saj mene ne zadene. Naši strokovni tovariši — poštni odpravniki — že več ko tri leta ne dobe nobenega poviška, je hudo je, pa saj jaz nisem odpravnik. Torej sam svetim egoizem: če vse naokoli pogine, samo da jaz živim. Zdi se mi, da se ravno ta egoizem bridko maščuje nad nami vsemi, kajti če vidi delodajalec, da gre vsaki skupini samo za lastne koristi, za skupnost pa nimajo smisla, zakaj bi ne pristregel zdaj eni zdaj drugi skupini nekoliko peroti, ko pa ve, da pri njegovih služabnikih ni toliko altruizma, da bi krivico, storjeno enemu, vsi občutili.

Pri nas je tudi strašno malo smisla za ščitenje lastnih, domačih ljudi. To je sramotna posebnost Slovencev. Preiskuješ zadevo, rešuješ spis, pa brskaš in tuhtaš, kje boš kaj slabega, kaj pogršnega iztaknil, ne pa, kje boš svetle točke podčrtal. Pride naredba o kakih poviških ali sploh o kaki ugodnosti. Jasno je, da tista naredba ni jasna, kajti pri nas se spozna naredba ravno po svoji nejasnosti. Utegne biti dvoumna, pa Bog varuj razumeti jo tako, da bi vzel ono, ki vse tovariše ugodno zadene, nego ono, ki pušča kako kategorijo na cedilu. Čakaš leta na napredovanje, vsak dan čakaš dekreta, pa zveš, da sploh predlagan nisi bil, iz gole zavisti, iz osebnega nasprotstva ne! Ne moreš več tiho prenašati te krivice, napraviš priziv na ministrstvo, ga utemeljiš, kolkuješ in predložiš po predpisani službeni poti. Že čakaš ugodne rešitve, pa zveš, da tvoja oblast prošnje sploh odposlala ni. In to iz gole zavisti, iz prirojene hudobnosti in satanske škodoželjnosti tvojega »tovariša«.

Samo lastnim ljudem ne pomagati, samo domačih tovarišev ne podpirati! Med nami so ljudje, ki so stotisoče odjedli svojim lastnim tovarišem. Homo homini lupus — ali po domače povedano: revež revežu tat! To je naš gnusni Organizacija, okrepi svojo moč, da lahko enkrat s skorpionom izženeš te individuje iz naše srede, iz našega stanu in iz našega rodu! Kajti iz takega rodu se janičarji rodijo!

Bodimo edini, pomagajmo drug drugemu, iščimo potov, ki nas družijo, ne onih, ki nas ločijo. Nikar si ne očitajmo trohice, ki jih ena ali druga kategorija morda doseže, nego privoščimo vsakemu, da doseže čim največ. Saj vendar ne gre za to, da tudi tovariš le malo ali

nič ne doseže, če ti le malo ali ničesar ne dosežeš, marveč da oba čim največ dosežeta. Naš cilj mora biti, da dosežemo tako visoke prejemke, kakršne potrebujemo za dostojno, izobraženega človeka vredno telesno in duševno življenje. Če ima potem tvoj predstojnik ali tovariš dvakrat, trikrat višje prejemke, kaj je tebi to v kvar? Bolj se zavedam, da ima dvorni svetnik majhne prejemke nego jaz. Če hočem razložiti lajiku naše smešno nizke prejemke, ne povem svojih prejemkov, nego one, ki jih dobiva direktor. Ker ravno v podarku, da ima direktor vseh pošt v Sloveniji toliko plače ko 22letni črkostavec, mislim, da mu šele prav pred očmi vso našo mizerijo.

Organizacija naj skrbi za vzgojo svojih ljudi, za srčno kulturo, dobrohotnost, za smisel edinosti. Dokler laja ena kategorija na drugo, dokler ne privoščimo svojemu bližnjemu brezpogojno vsega dobrega, dokler ne zatremo v sebi zadnje kali nevoščljivosti in ošabnosti, toliko časa ni edinosti. Dokler pa ni edinosti, ne more biti močne organizacije. In dokler ni močne organizacije, zaman so vse prošnje, kletve, tarnanja in zabavljanja, kajti sloga, edinost in solidarnost je skala, na kateri si zgradiš mo boljšo bodočnost. Vsak drugi poizkus je na pesek zidan zračni grad.

4.) *Tesnejši stiki s centralnim društvom* (Savez javnih nameštenikov u Beogradu). To je eno najbolj važnih, pa hkrati najbolj žalostnih poglavij, zato ga bom kar hitro sklenil. Človek ne ve, ali bi se smejal ali jezil ali obupal, ko čita v poročilih Osrednje Zveze, kakšno nezanimanje, lenoba in omalovaževanje kaže tisti Savez v Beogradu napram vsem pokretom, ki izhajajo iz posameznih pokrajin. Če gre še za tako važno in nujno stvar, Osrednja Zveza piše nujna ekspresna pisma, urgira, telegrafira, telefonira — vse zaman, Savez se ne gane, ali pa pride po dolgem času z odgovorom, ki bi delal čast Pithiji. Posameznim organizacijam deli tudi ukore, katerih je sam najbolj potreben.

Ne vem, če je izraz »balkanizem« že točno opredeljen, po svojem tolmačenju umevam tako postopanje za balkanizem, ki obsoja naše živahne organizacije na životarenje. Premalo imam vpogleda v vodstvo tistega Saveza, da bi vedel, ali je nezmožnost, ali nasprotovanje vzrok njegovi pasivnosti in nevrednosti našega zaupanja. Nekaj mi pravi, da zavzema znaten del lenoba, svetovno znana indolence onih ljudi tam doli. Lenoba, ki nam povzroča v vseh panogah državnega, javnega, gospodarskega in kulturnega življenja neizmerno škodo.

Večje važnosti je vprašanje, ali je mogoče napraviti Savez tak, kakršen bi

moral biti, ali ni mogoče? Odgovor na to vprašanje se oteguje mojemu znanju, zato naj enkrat jasno in brez obzirno odgovore nanj oni tovariši, ki so imeli in imajo priliko delovanje in mišljenje Saveza od bliže motriti.

H koncu samo še to: so ljudje, ki so rojeni hlapci. Hlapčevsko so vzgojeni, hlapčevsko živijo in hlapčevsko umirajo. Teh ne pogrešamo in ne vabimo v organizacijo. Teh ne kličemo v boj, ker bi nam samo ovirali zmago, kajti hlapec ni rojen za zmago nego za hlapčevanje.

Pozivam pa vse tiste tovariše, ki se zavedajo človeškega dostojanstva, pa so pripravljeni za dosego skupnih interesov in končnega cilja delati, reorganizirati, podpirati se — skratka, vse one, ki pristajajo na program, katerega zastopajo ta izvajanja, pozivam na delo in pomoč.

Tovariši, čas beži, zgodovinski časi se bližajo. Vprašajmo se: »o bratje, kako je v nas? Ali so naše njive zorane?« Bdim in pripravimo se, da nas ta čas ne prehiti! Kajti, kar nas prehiti, bo pred nami, mi pa moramo korakati v prvi vrsti v novo dobo.

Zato tovariši, na stražo in na bran, kajti

»po bliskovito gre vseh živih dan, in doživi ga le, kdor je pripravljen nanj!«

Gospodarski in stanovski del.

PAMET!

Tovarišu — r — na njegov »Res, bomo iskreni« ne bom odgovarjal, ker ni povedal ničesar bistvenega in ker se po njegovih izvajanjih ne čutim prav nič prizadetega; tudi tovarišu — J — ne bom pojasnjeval, zakaj je Društvo poštних uradnikov in uradnic izstopilo iz Osrednje zveze, ker utegne biti ta zadeva njemu ravno tako dobro znana, kakor meni. Če bi bili pokazali gotovi tovariši več iskrenosti v Osrednji Zvezi in manj trmoglavosti, bi se bilo to gotovo lahko preprečilo. Nekaj drugega je, kar bi rad položil tovarišem — vsem brez izjeme — na srce.

Vsaka uprava, ne samo jugoslovanska, je do sedaj stremela za tem, da je razdelila svoje nameščence v kolikor le mogoče kast. Tako smo imeli pod Avstrijo pri pošti pragmatične uradnike, na drugi strani takozvane uradnike poštne uprave, ali po naše nepragmatične, potem poštarje, ki so bili nekako med pragmatičnimi in nepragmatičnimi itd. Skoraj z vsako uredbo in z vsakim zakonom so kreirali kako novo zvanje, in osobje se je v svoji prav otročji naivnosti veselilo raznih novih nazivov in znakov. Tudi je uprava vedno vestno vodila račune o tem, da tem različnim kategorijam ni zmanjkalo gradiva za medsebojne spore; sedaj je vrgla kost eni, sedaj zopet drugi kategoriji in osobje se je med seboj mrcvarilo in lasalo, uprava pa si je na tihem mela roke in se naše razdvojenosti veselila, ker je dobro vedela, da se nima od naše strani prav ničesar bati, dokler si bomo med seboj v laseh. Po svojem geslu »divide et impera« nas je delila naprej, nas medsebojno odtujala, umetno sejala med nas razdor, da smo se topli med seboj, ter tako nismo imeli dosti časa in dosti energije, da bi segli po upravi.

In v Jugoslaviji? V naši kraljevini se je to trganje začelo s še večjo besnostjo. Vsak se je hotel spraviti na po-

vršje na račun svoje bližnjega, vsak je hotel svojo kategorijo, svoj zvaneči naslov, najbolje bi menda uprava ustregla, ako bi vsakemu posamezniku dala še lastno pragmatiko. Ali nismo zaslepljeni in kratkovidni?

Pred kratkim smo dobili znano uredbo o organizaciji ministrstva pošte, katere predvideva tudi izenačenje uradništva. Uprava je menda pozabila na tisti slovit »divide et impera«, da nas s to uredbo ni še bolj razcepila, in če smo poštenci, moramo biti upravi za to izenačenje, ki je edino le nam v prid, prav hvaležni, to pa neglede na to, ali z izenačenjem kaj pridobimo, ali ne. Pa mi smo bili in najbrže tudi ostanemo prepirljivi. Namesto da bi sami silili skupaj pod eno zastavo, v samo eno, pa zato tem močnejšo falango, silimo še bolj narazen. Pa še pravimo, da ravnamo pametno! Pravi tepci smo, ker odklanjamo to skoraj edino dobroto, ki jo nam nudi uprava. Prepričamo se, kdo pridobi, kdo izgubi, kdo spada v ta koš in kdo v onega, očistimo drug drugemu napake, iščemo pezdire v očeh svojega lastnega brata in na kolenih rotimo upravo, naj nas požene zopet narazen ter ošvrkne prav pošteno vsakega z bičem.

Ali nas še ne bo srečala pamet? Ali ni še dovolj bede in pomanjkanja v naših vrstah, ali ni še dovolj krivic? Prijatelji in tovariši! Pamet! Pamet! Z medsebojnimi prepiri ne izboljšamo našega položaja, ne dosežemo niti zvišanja plač niti napredovanja, niti moderne pragmatike. Zgrabimo ugodno priliko, ki jo nam nudi uredba, strnimo naše vrste, odpustimo si medsebojne terjatve, pokažimo nesebičnost, tovarništvo in slog, organizirajmo se pod eno zastavo, v eno falango in potem začnimo boj, a ne medsebojni bratomorni boj, marveč boj za naš obstanek, za naše pravice, za zboljšanje našega obupnega položaja.

Ako bomo složni, bomo gotovo dosegli z lahkoto več kakor bi si morebiti priborile posamezne organizacije z največjimi težavami.

Nehajmo z zavistjo. Sedaj, ko se pripravljamo nov parlament k zasedanju, se pripravljajmo tudi mi, da pokažemo, če bo treba, ob pravem času pest. Vrnimo se k pameti!

Kunst.

SPOŠTOVANJA ZOPET NI!

Po zadnji prevedbi je med našimi kategorijami zopet enkrat završalo. Videti je, da ne bo miru, zato se mi zdi potrebna mirna beseda.

Ko smo po prevratu s silno težavo spravljali vse kategorije v enotno zvezo, smo naleteli na edino in največjo težavo v tem, ker je bilo med različnimi kategorijami premalo medsebojnega spoštovanja. Po silnih naporih smo ustvarili toliko spoštovanja, da smo nekaj let vsaj za silo izhajali. Priznavali smo večji izobrazbi in težjim izpitom več pravic, saj jih priznava vesoljni svet; priznavali smo voditeljem z odgovornejšo službo več pravic kakor podrejenemu uradniku, ki mehanično opravlja svojo službo; potem pa brez skrbi odhaja.

Prišla pa je famozna uredba, ki gotovo ne bo večna, a je vendar vzdignila toliko prahu, da se ne more poleči. Razburila je eno kategorijo tako, da ni mogla molčati, če ni hotela pljuniti na svoje stališče; drugi kategoriji je pa vlila toliko poguma, da njeni najekstremnejši člani sploh ne mislijo več na razliko v predizobrazbi, na drugačne izpite in drugo, ampak kar apelirajo na prvo kate-

gorijo, naj se kratko malo odreče vsaki prednosti in naj se slepo vda.

To ni zdravo in za resnične skupne smotre ni pametno.

Druga kategorija pozablja na medsebojno spoštovanje, ki smo si ga bili obljubili, kaže brez potrebe svojo »inteligentno zavist« in razdvaja enoto, ki smo jo tako težko ustvarili. Prva kategorija je pa morda nekoliko preveč nervozna; saj, kakor sem že rekel, ta uredba ne bo večna.

Kakor spoštuje ves svet višjo izobrazbo, tako jo bo morala tudi vsaka naša vlada, če bo količkaj pravična in če ji bo količkaj do dobre uprave. T

Organizatorično gibanje.

OBCNI ZBOR DRUŠTVA POŠTNIH URADNIKOV.

(Dalje.)

V preteklem poslovnem letu smo imeli 12 odborovih sej, ki so bile vse sklepčne. Na sejah se je sklepalo o najrazličnejših zadevah, ki jih tukaj ne bom razlagal, omenim naj le, da je moral predsednik po vsaki seji intervenirati pri ravnateljstvu v tej ali oni zadevi, ker so odborniki vedno prihajali s kakimi pritožbami.

Pripomniti moram, da so se skoraj vse take intervencije izvršile nam v prilog.

Večkrat se je izrazila želja, da bi se zapisniki odborovih sej priobčevali v našem glasilu. Tega do danes nismo storili, ker je bilo tajništvo preobloženo in ni moglo obvladati cele svoje naloge.

Nov odbor bi moral tudi glede tega kaj ukreniti. Mislim, da bi ne bilo napako, ako bi poseben poročevalec, ki bi ga bilo treba za posle nagraditi iz društvenega premoženja, skrbel za zvezo med deželo in centralo.

Prejšnje leta so se čule pritožbe, da društvo na dobljene dopise ne odgovarja. Teh pritožb ne bomo menda več slišali, ker je društvo principiuelno odgovarjalo na vse dopise, pa naj so bili še tako neumestni in brez pomena.

Imeli smo v preteklem letu 85 dopisov, kar se na prvi pogled ne vidi mnogo, ako se pomisli samo na popisan papir, a kar predstavlja ogromno delo, ako se pomisli, da je skoraj za vsak dopis tekkel tajnik do predsednika, in ta do enega ali drugega referenta pri poštнем ravnateljstvu.

Večkrat smo čuli očitke, da se društvo premalo oglašja v časopisih. Ti očitki so gotovo neosnovani. Vzemite Poštni glasnik preteklega leta in spoznali boste, da ni niti številke, v katerem bi društvo p. ur. in uradnic ne poročalo, česar že koli svojim članom. Posluževali smo se v agitacijske svrhe tudi ostalega časopisja, tako smo n. pr. v vseh dnevnikih, ki izhajajo v Ljubljani, očrtali bedo najrevnejših izmed naš revnih, to je poštних odpravnikov, ker smo upali, da se bo javnost zanje zainteresirala in jim pripomogla do pravičnega uspeha.

Za pomožne moči pri ček. zavodu smo anonisrali v vseh časopisih, da iščejo službe pri privatnikih, ker smo hoteli pokazati našim oblastim, da je kupa polna. V tem slučaju smo imeli delni uspeh, ker smo dosegli, da so se jim zvišale dnevnice od 14 na 17 Din dnevno.

Prihodnji odbor bo moral skrbeti, da se posebno naše glasilu povzdigne, to se pa da doseči le, ako skrbimo, da se število naročnikov povzdigne, in ako

bi imelo uredništvo na razpolago dovolj dopisov, posebno z dežele, da postane čtivo bolj zanimivo in raznobarvno.

Delegatov v preteklem letu nismo pošiljali veliko po svetu. Naš zastopnik se je udeležil kongresa Saveza v Beogradu in nekega takozvanega kongresa v Zagrebu, ki je bil pa vse prej kakor kongres.

Kot delegata smo se posluževali tovariša Kunsta iz Maribora, in to radi tega, ker smo videli v njem agilnega delavca, in pa, ker smo želeli, da bi bila tudi Štajerska metropola obveščena o vsem. V nasprotnem slučaju bi moralo društvo poslati v Maribor posebnega delegata, ki bi poročal o poteku kongresov, med tem ko smo prejeli v Ljubljani taka poročila itak po predstavniku Zveze, ki se mora udeležiti vseh važnih posvetovanj.

Že dvakrat smo delegirali tovariša Brčona iz Ljubljane k pogrebu umrlih članov, to je Jurkiča v Škofjo Loko in Svetine v Žirovnico.

V blagajniškem poročilu bo zaradi tega postavka — stroški delegatov, v primeri s prejšnjimi leti naravnost malenkostna.

Kakor znano, je naše društvo najmočnejše med vsemi uradniškimi društvi v celi Sloveniji, to pa menda le radi tega, ker ima najbolj širokogrudno podlago in se bojuje za najbolj pravične in liberalne zahteve. Člani našega društva so tudi zmernejši maturanti, absolventi ljudske šole, kontrolorji, upravniki in uradne pomožne moči.

Društvo je včlanjeno v »Zvezi pošt-nih organizacij« ter po njej v pošt-nem savezu v Beogradu, kakor tudi v zvezi javnih nameštenikov istotam.

Do 31. dec. l. l. smo bili člani »Osred-nje zveze javnih nam. v Sloveniji«, a iz te zveze smo izstopili, ker smo čuli, da veje v njej nam nasproten duh, in pa, ker smo se prepričali, da je Osr. Zveza zašla v politične vode.

Razumljivo je, da bo moralo društvo postati član te organizacije, čim se bodo v njej razmere izpremenile. Pri-znati moramo, da je Osr. Zveza jako veliko delala v sredini lanskega leta, takrat, ko je bil boj za novo pragmatiko na vrhuncu. Vse iniciative za izpremembo osnutka so izhajale iz Ljubljane. Naša organizacija se je tega boja intenzivno udeleževala in se je večkrat pripetilo, da so imeli njeni delegati po cel teden vsak večer sejo ali posvetovanje. Tudi odbor je hotel biti takrat vedno o vsem informiran, in je, skoraj bi rekel, permanentno sejal. Pragmatika nam je povzročila največ dela, a žal ne moremo mi niti kdo drugi pokazati na kak uspeh.

Koncem leta smo bili prisiljeni, da smo zvišali članarino, ker bo društvo nujno potrebovalo denarnih sredstev za vroč boj, ki bo nastal po sklicanju novega parlamenta.

V zmislu ustave mora biti sprejeta pragmatika do 1. junija tek. leta, torej v 3 mesecih po sklicanju skupščine.

Število članov se je v posl. letu nekoliko znižalo, to pa radi tega, ker nimamo nikakega naraščaja. Od leta 1919. ni bilo nikakega tečaja, nekaj jih je pa umrlo.

Razne vesti.

Zahvala. — Podpisani se najpristrčneje zahvaljujem Osrednjemu društvu pošt-nih in brzojavnih uslužbencev za Slovenijo, po-družnica Maribor, za podporo 90 Din. — Ma-ribor, dne 23. marca 1923. Franjo Stanek, pošt-ni sluga, Maribor 1.

Članom Gospodarske zadruge pošt-nih nameščenecv v Ljubljani. — Da se napravi glede sprejemanja strank v čevljarni prime-ren red, je sklenilo načelstvo, da se od dne 15. marca dalje sprejemajo v čevljarni stran-ke samo od 14. do 17. ure popoldne. Izven teh ur se ne bo sprejel nihče. Zadržnike prosimo, da se določenih ur točno drže. — Nakazila za napravo novih čevljev in obleke ter za popravila odpadejo za vse uslužbence-zadržnike, izvzemši začasne pomožne sluge, pomožne moči, uslužbence ruske narodnosti in upokojenice. — Načelstvo.

Merosodni urad. — Tovariš z dežele nam piše: Dal sem merosodnemu uradu v Ljubljani cimentirati tehtnice. Tehtnice, zla-sti decimalka, kakor tudi pisemska tehtnica, so bile tako natančne, da se tudi za las ni nobena premaknila, ako sem tehtal uteži; s tem mislim, da je vendar dovolj natančno dokazano, da so prave. Kako sem se pa za-čudil, ko sem dobil račun v znesku 134 Din za cimentiranje. Tega vendar poprej nikdar ni bilo, zlasti je pa še decimalka danes nezanesljiva, in ako hočem uteži tehtati, nikdar ne pokaže tehtnica tiste teže. Prosim vas, kam pridemo, ako nas bodo tako odirali! Saj moramo dati nad polovico že tako slabo od-merjenega pavšala samo za cimentiranje tehtnic. Ali ni mogoče tu nič ukreniti?

Umrli je v Celju dne 23. t. m. poštarica ga. Marija Škoflek, članica pogrebne-ga društva pošt-nih in brzojavnih nižjih usluž-bencev za Slovenijo v Ljubljani. — Tovariši-člani tega društva se prosijo, da 1. aprila pošljejo svoje prispevke.

Društvo pošt-nih upravnikov za Slovenijo ima svoj redni občni zbor dne 8. aprila 1923 ob 14. uri v restavraciji »Pri Novem svetu« v Ljubljani (Gosposvetska cesta. Predstojniki uradov, če tudi niso člani, dobrodošli. Ako ob določenem času občni zbor ne bo sklepčen, bo eno uro pozneje občni zbor ob vsaki udeležbi.

Občni zbor zagrebške poštne organizacije je bil v nedeljo dne 25. tm. Navajeni smo sicer, da se tam preko Sotle vrše vsa posvetovanja in zboro-vanja bolj burno in da nastopajo najtemperamentnejši govorniki, a kaj takega, kakor prošlo nede-ljo, še nismo doživeli. Prve težave je delala sklep-čnost, za katero je v smislu pravil potrebna nav-zočnost gotovega števila članov, a v pravih ni predvideno, da se v slučaju nesklepnosti vrši lah-ko še isti dan nekaj pozneje občni zbor, neglede na število navzočih članov. O kvorumu so se pre-rekli dolgo, pomislili pa niso, da so bila ta pravi-la v veljavi ves čas, kar obstoji organizacija in da so bila vsa dosedanja zborovanja neveljavna, ker pač ni bilo nikoli navzočih dovolj članov. Še več-je težave je delalo vprašanje, kdo naj otvori zho-rovanje. Predsednik društva je namreč tovariš Serbedžija, ki je bil prestavljen k ministrstvu v Beograd. Pripeljal se je v Zagreb, da vodi občni zbor, a nekateri zborovalci mu tega niso dovolili, češ da je on v Beogradu in ga torej nadomestuje podpredsednik Pokupec. Po našem naziranju so to malenkosti, ki so bile za lase privlečene na dan, a so vendar razbile organizacijo. Po prerekanju in vptiju, ki je trajalo eno uro in pol, je prišlo do dejanskih napadov, na kar so začeli zborovalci trumoma zapuščati zborovališče. Uspeh. Organi-zacija je razbita in epilog bo pisala sodnija. Za-grebčanje do sedaj niso bili organizirani po naš-em vzorcu, ampak so imeli samo eno društvo, kateremu so pripadale prav vse kategorije. Ne-deljski dogodki so jasno pokazali, da tako ne gre več naprej in bo treba ustvariti dve sekciji, to je uradniško in služiteljsko. V ilustracijo razmer naj navedemo samo eno deštvo. Nekj služitelj je na-valil na uradnika z bečastim očitkom, da je on kriv, ker nima še službene obleke, a nam je ven-dar vsem znano, da je blago, ki je bilo preskrb-ljeno na račun reparacij in namenjeno za službene obleke, pogorelo v tvornici. V naši zvezi se tudi včasih kaj krha, a upamo, da ne bomo nikoli tako daleč prišli, ker presodimo vsak položaj bolj res-no in se ne damo zapeljati ne po posameznikih in ne po političnih vplivih. O. O.

LISTNICA UPRAVE.

Pričetek II. četrletja. — Z današnja številko stopamo v II. četrletje in opozarja-mo pri tej priliki vse one tovariše in tova-rišice naročnike našega lista, ki plačujejo četrletno, da vplačajo naročnino. Istotako pa opozarjamo vse one, ki so z naročnino v zaostanku, da sedaj ob novem četrletju za-dostijo svoji dolžnosti in poravnajo dolg, ki je vsak mesec večji. — Vsakdo, ki ima kaj vplačati, prejme z današnjo številko po-ložico, na naslovu pa bo razvidel z rudeči-lom napisano vsoto, ki jo ima plačati. — List se plačuje četrletno vnaprej. Prosimo vse tovariše, naj to upoštevajo, da bo red. Vplivajte na one, ki na list še niso naročeni, da to store takoj, ker le v slogi je moč. Za zgled bi v tem oziru postavili samo lahko tovariše v Mariboru. **Uprava**

Odgovorni urednik Ivan Benčan, Ljubljana.
Izdaja Zveza pošt-nih organizacij za Slo-venijo v Ljubljani.
Tiska »Narodna Tiskarna« v Ljubljani.

Kunstek & Pleterski
trgovina z manufakturo, modnim bla-gom usnjem in kožami
Ljubljana, Vodnikov trg 5. (24)

„Meraki“
Medic, Rakovec & Zankl
tovarna kemičnih in rudninskih barv in lakov
Centrala Ljubljana. Podružnica Maribor.
Skladišče: Novi Sad.
Ljubljana: Telefon 64. Brzjavni: MERAKL
Ljubljana: Poštni predal 120.

Emajlni laki. Pravi firnež. Barve za pode. Priznana najboljše in zanesljive kakovost barve za obleke, vse vrste barv, suhe in oljate, mavce (Gips), mastenec (Federweiss), strojno olje, karbolinej, steklarski in mi-zarski klej, pleskarski, slkarski in zidarski čopiči, drugi v to stroko spadajoči predmeti. (18)

Zaloga pohištva
F. Faidiga sin
v Ljubljani, Sv. Petra c. 17. Ustanov. l. 1879.
Ima vedno v zalogi vse vrste pohištva kakor tudi madrace vseh vrst. Mizarska in tapetniška delavnica.
ZALOGO RAZNEGA USNJA PRIPOROČA
ANDREJ SEVER
V LJUBLJANI, PREŠERNOVA ULICA
(RESTAVRACIJA PER ES). (34)

Parna žaga
RAVNIKAR, mestni tesarski mojster LJUBLJANA
Linhartova ulica 25
kupi po najvišjih dnevnih cenah razne vrste okrog-lega lesa, kakor tudi cele gozdne parcele.

Konfekcijska tovarna
FRAN DERENDA & C. E. Ljubljana
Pisarna Emonska cesta 8. 313. Telefon Interurban 249. Tovarna Erjavčeva cesta 2. 249.
Najmodernejša in največja tovarna moških, dečjih in fantovskih oblačil.
KONKURENČNE CENE.

Vsakovrstno usnje in garantirani čevlji domačega zdelka posebno štapalni za moške, ženske in otro-ke, kakor tudi finejši iz boksa se dobe pri tvrdki

GASPER MAHER
LJUBLJANA TRŽAŠKA C. 9.

(nasproti tobačne tovarne)

Postrežba točna in solidna!

Ivan Bonač trgovina s papirjem

priporoča svoje
pisarniske potrebščine.

MODNA TRGOVINA

A. SINKOVIC nasl. K. Soss

Ljubljana, Mestni trg 19.

Priporoča svojo zalogo; perila, pletenine, svile, modni nakit, galanterija, kožušina, parfumerija.
Cene priznane nizke. (72) Cene priznane nizke

Telefon št. 426.

Telefon št. 426

Stavbeno podjetje

Ivan Ogrin, Grubarjevo nabrežje štev. 8
se priporoča za vsa stavbena dela. Cene solidne.

Točna postrežba (25)

Josip Petelinc

Sv. Petra nasip 7.

priporoča najcenejši nakup potrebščin za krojače, čevljarje in šivilje, modno blago, palice, tovarniška zaloga najboljših šivalnih strojev „GRITZNER“ v vseh odremah za obrt. Kayser, Adler za čevljarje in krojače

Poljanska cesta št. 8.

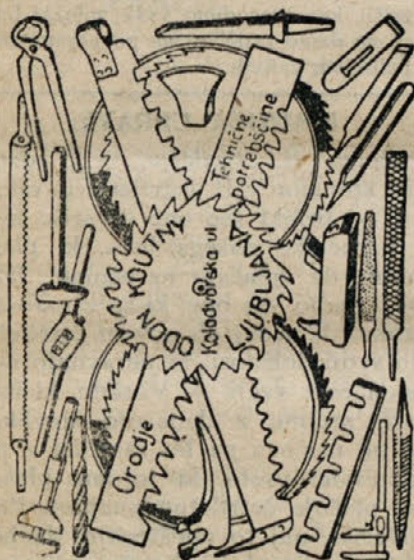
Us anovljeno 1852.

Teod. Korn, Ljubljana

(prele Henrik Korn).

Krovec, stavbni, galanterijski in okrasni
klepar. Instalacija vodovodov.

Naprava strešnikov. Kopališke in klosetne naprave.
Izdelovanje posod iz pločevine za firnež, barvo, lak
in med vsake velikosti kakor tudi posod (škafle)
za konzerve. (11)

J. BLAS

Specialna trgovina čevljev za dame gospode in deco
Ljubljana (8) Pod trančo 1.

Priporoča se

modna trgovina

T. Eger

v Ljubljani

Sv. Petra c. 2.

Ivan Zakotnik, Ljubljana
mestni tesarski mojster, Dunajska c. 46.

Telefon 379.

Telefon 379.

Vsakovrstna tesarska dela, moderne lesene stavbe;
ostrešja za palače, hiše, vi c, tovarne, cerkve in zvonike,
stropi, razna tla, stopnice, ledenice, paviljoni, verande,
lesene ograje itd.

Gradba lesenih mostov, jezov in mlinov.

Parna žaga.

Tovarna furnirja.

Vzajemna zavarovalnica

Ljubljana,

Dunajska c. 17.

PODRUŽNICE:

Zagreb, Sarajevo, Vrbanja ul. 4, Celje,
Breg 33, Split, Sombor in vseh drugih
večjih mestih.

Osn. 1900. T 522. Bz. Vzajemna. Sprejema vsa požarna zavarovanja, premičnin in nepremičnin, življenska zavarovanja v vseh kombinacijah. Najugodnejši pogoji. Edini slovenski zavod.

Manufakturna veletrgovina

FELIKS URBANČ, LJUBLJANA

Sv. Petra cesta štev. 1

priporoča svojo veliko zalogo raznovrstnega blaga po
nizkih cenah. (22)

„Transformator“

Elektrotehnična tovarna, d. z o. z.

Ljubljana, Dunajska c. 7.

Izdeluje in popravlja transformatorje za vsakovrstno napetosti in toke. Zaloga motorjev, Bergmannovih cevi in vseh elektrotehničnih potrebščin. Oprema elektr. central. inštalacije.

Štebi in Tuječ

strojno in elektrotehnično podjetje

Ljubljana, Resljeva cesta št. 4.

PROJEKTI: Točna izdelava vsakovrstnih projektov in proračunov
GRADBA: Električnih central in naprav za visoko in nizko napetost. LASTNI IZDELKI: Izdelovanje sklepalnih naprav, pogonskih uporov, premotanje vseh vrst motorjev in transformatorjev, PREIZKUŠEVALNICA: Moderno urejena za preizkuševanje števec in aparatov. PRODAJA IN NARAVA elektr. motorjev, polnojarmenikov, raznih strojev za obdelovanje lesa, njih montaža ter prodaja električnega materiala. ZASTOPSTVO: „Brown Boveri“ tovarne d. d. Strojnih tovarn za turbine vseh vrst „Andritz“ d. d. v Andritz pri Grazu in tvrdke za lokomobile Brüder Fischer, Wien III. Fasengasse 38. (5)

I. JAX & SIN, Ljubljana

Gospodarska c. sta

22

Pisalni stroji
„ADLER“

Vozna kolesa

Styria Dürkopp

Orožno kolo (Waffenrad)

Ceniki zastoj in franko.

Priporoča svojo bogato zalogo šivalnih strojev za rodbino in obrt.

Kolesa z motoreti na prvo kolo.

Zadružna gospodarska banka d. d. Ljubljana

V lastni palači: Miklošičeva cesta 10.

Račun poštno-ček. urada Ljubljana št. 11.945, Zagreb 39.080.

Telefon štev. 57.

Podružnice: Diakovo, Maribor, Sarajevo, Sombor, Split, Šibenik. — Ekspozitura: Bled.

Interesna skupnost: Sveopća Zanatlijska banka d. d. Zagreb, njena podružnica v Karlovcu, Gospodarska banka d. d. Novi Sad

Kapital in rezerva skupno z afilijacijami čez K 60.000.000.—

Vloge nad K 350.000.000.—

Daje trgovske kredite, eskomptira menice, lomardira vrednostne papirje, kupuje in prodaja tuje valute in devize, sprejema vloge v tekočem računu in na vložne knjižice ter preskrbuje vse bančne in bor ne transakcije pod najugodnejšimi pogoji.

Pooblaščen prodajalec srečk, državne razredne loterije.

Zadružna banka v Ljubljani

Aleksandrova cesta štev. 5.

Telefon št. 367.

Brzjavni naslov: Zadrubanka.

Obreduje vloge na knjižice in v tekočem računu najugodnejše. — Dovoljuje vsakovrstne kredite in daje predujme na vrednostne papirje. — Kupuje in prodaja vse devize, valute in vrednostne papirje najkulantneje. — Izvršuje nakazila in akreditive vseh vrst na vsa tu- in inozemska tržišča. — Eskomptira in inkasira menice, nakaznice l. dr. — I. daja čeke. — Prodaja srečke razredne loterije. — Izvršuje vsa druga bančna opravila najtočneje!

LJUBLJANA
Mestni trg 5.

O. BERNATOVIC

konfekcijska
trgovina